

вдосконалити взаємодію органів досудового розслідування з органами та підрозділами Національної поліції України з метою попередження, виявлення та запобігання злочинів. Все це уможливить правове забезпечення охорони прав і свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, конституційного устрою Українївїдзлочиннихпосягань, забезпечення миру і безпекилюдства, а також протидії злочинності.

Список використаних джерел

1. Кримінальний кодекс України. - Видавець Паливода А. В. - К., 2015.
2. <http://solom.kievcity.gov.ua/news/1772.html>

Вербило Г.В., слухач 2-В курсу навчально-наукового інституту № 4 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Семенюк О. О.*

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ПРЕДМЕТА ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 200 КК УКРАЇНИ

В ч.1 ст. 200 КК України передбачено кримінальну відповідальність за підробку документів на переказ, платіжних карток та інших засобів доступу до банківських рахунків. Предметом вказаного злочину є: документи на переказ, платіжні картки, інші засоби доступу до банківських рахунків.

Відповідно до Закону України Про платіжні системи і переказ коштів в Україні [1] під документами на переказ слід розуміти документ у паперовому або електронному вигляді, що використовується банками чи їх клієнтами для передачі доручень або інформації на переказ грошових коштів між суб'єктами переказу грошових коштів (розрахункові документи, документи на переказ готівкових коштів, а також ті, що використовуються при проведенні міжбанківського переказу та платіжного повідомлення тощо). Під платіжною картокою розуміють електронний платіжний засіб у вигляді емітованої в установленому законодавством порядку пластикової чи іншого виду картки, що використовується для

ініціювання переказу коштів з рахунка платника або з відповідного рахунка банку з метою оплати вартості товарів і послуг, перерахування коштів зі своїх рахунків на рахунки інших осіб, отримання коштів у готівковій формі в касах банків через банківські автомати, а також здійснення інших операцій, передбачених відповідним договором.

Якщо документи на переказ та платіжні картки, як предмет злочину, мають нормативне визначення, то поняття інші засоби доступу до банківських рахунків викликає до себе окремі зауваження.

Визначення предмета злочину через застосування словосполучення інші засоби доступу до банківських рахунків свідчить про те, що законодавець у цьому разі застосовує так званий розмитий термін, який відображає поняття, що не має чітко визначеного змісту, і за обсягом узагальнення об'єктів, які в ньому фіксуються, є досить широким[2, с. 65].

При цьому, формулювання в диспозиції ст. 200 КК поняття інші засоби доступу до банківських рахунків має істотне значення для визначення суттєвих та інших, указаних в законі видів платіжних засобів - документів на переказ та платіжних карток. Адже вони теж завжди виступають засобами доступу до банківських рахунків.

Особливість цих понять полягає в тому, що їх зміст уточнюється й конкретизується з урахуванням певної конкретної ситуації і перелік ознак, які утворюють їх зміст, може бути доповнено новою, раніше невідомою ознакою (і відповідно видів засобів доступу до банківських рахунків). В контексті нашого питання це означає, що крім тих видів платіжних засобів, які мають законодавче визначення, до інших засобів доступу до банківських рахунків можуть бути віднесені засоби доступу, які раніше не були відомі, але будуть (чи можуть бути) визнані у подальшому, як такі у відповідних нормативно-правових актах, що приймаються уповноваженими на те суб'єктами. Тобто, з прийняття нового нормативного акту у сфері регулювання платежів, змінюватиметься розуміння предмета злочину передбаченого ст. 200 КК України.

Безумовно, таке законодавче визначення предмета злочину передбаченого ст. 200 КК України негативно відобразиться на розумінні його змісту та призведе до помилок при кваліфікації

незаконних дій з документами на переказ, платіжними картами та іншими засобами доступу до банківських рахунків.

Список використаних джерел

1. Про платіжні системи і переказ коштів в Україні : Закон України від 5 квітня 2001 р. // Відомості Верховної Ради. - 2012. - № 29. - Ст. 137.

2. Панов М. М. Кримінальна відповідальність за незаконні дії з документами на переказ, платіжними картками та іншими засобами доступу до банківських рахунків : Монографія / наук. ред. д-р юрид. наук, проф., акад. АПрН України В. І. Борисов. - Х. : Право, 2009. - 184 с.

Віщук В.М., слухач 2-го курсу факультету
№ 1 навчально-наукового інституту № 4
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат юридичних
наук, доцент *Семенюк О.О.*

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРИМУШУВАННЯ ДО ВИКОНАННЯ ЧИ НЕВИКОНАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

Правовідносини - це врегульовані норми права суспільні відносини, які виникають у різних сферах життя суспільства (навчання, економіці, політиці, науці та ін.). Відповідно до цього, поряд із знаннями про зміст суспільних відносин, людина потребує відповідного досвіду у сфері їх правового регулювання, зокрема і цивільно-правового. Однією із складових цивільно-правових відносин є цивільно-правові зобов'язання, які забезпечені кримінально-правовою охороною в ст. 355 Кримінального кодексу України [1] (далі - КК України) Примушування до виконання чи не виконання цивільно-правових зобов'язань.

Однак, передбачений в ст. 355 КК України захист викликає окремі зауваження. Так, в диспозиції ст. 355 КК України, законодавець поряд з насильством на потерпілим або